

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. LIII. De eo qui petit se immitti in possessionem vigore testamenti requirentis altiore indaginem. Et in quibus casibus hæres possidens sit legitimus contradictor adversùs fideicommissarium non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

116 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

petat. l. si inter, & ibi Bald. Cod. de iure dot. Fontan. de pact. nupt. d. claus. 5. gloss. 8. part. 13. n. 12. fol. mibi 197.

Ceterum si maritus uxori summam illam non recognovisset, & pecuniam illi restituere non promississet, negari non posset quin census ille cessus, esset dotalis, ex supradictis n. 6.

10 Ad quod optimè faciunt tradita per Beroium consilio 204. num. 42. volum. 1. ubi dicit fundum esse dotalem si maritus illum receperit, vel conjuncta persona suæ uxoris. Roland. consilio 64. num. 1. & 9. volum.

11 mine 4. † Vbi dicit quod quando maritus nomine uxoris recipit prædia, censetur id fecisse tanquam procurator uxoris, & in vim mandati quod habet à lege, ita ut quamvis regulariter æstimatio videatur facere emptionem, nihilominus emptio illa censetur facta nomine uxoris, & illi prædia debentur, & non pretium; licet in casu suo aliter concludat: quia cessio facta fuerat marito iure proprio, & in perpetuum, pro se & suis hæredibus & successoribus quibuscumque stipulanti: sequitur ipsum Cyriac lib. 2. contrav. 220. numero 8. Conferunt etiam tradita per Cavalc. in Indice decis. in verbo maritus & eius hæres non est obligatus, num. 3. Trentacinq. variar. resol. lib. 3. tit. de iur. dot. resol. 1. numero 26. Benè Gutier. de gabel. quæst. 25. numero 6. versic. Carolus. † Ratio est, quia hoc casu fundus ille, quamvis fuerit æstimatus, tamen remanet proprium patrimonium filiae, & est profectitius, tanquam à patre proveniens; quæ qualitas ab ipso fundo separari non potest, nisi id expresse dicatur; aut solus maritus (prout in casu proposito factum fuit) illum proprio nomine recipiat, l. cum à socero tuo pro uxore dos tibi daretur, & l. 1. l. si gener, Codic. de iur. dot. l. ex morte, in fin. Codic. de pact. conven.

12 Et præmissa locum habent retentis suis terminis, nempe quando præcedit promissio dotis in certa pecuniæ quantitate; nam nulla præcedente tali promissione, si facta fuerit æstimatio, illa potius facta censetur ad hoc ut sciatur valor rei, quam ut dominium in maritum transferatur. Gratian. discept. forens. cap. 489. n. 4. & ideo fundus semper dotalis remanet, non obstante æstimatione Seraph. decis. 1107. n. 1. ubi fundat resolutionem suam in eo quod præcedebat promissio certæ quantitatæ.

13 Advertendum autem est, duo in hac materia considerari æstimationum genera, aliquando enim fit æstimatio expresse, aliquando verò tacite auctoritate legis; videlicet quando dantur in solutum res consistentes in pondere, numero, & mensura, l. res in dote, ff. de iur. dot. Gloss. singularis in l. æstimatis ff. solut. matrim. Fontan. de pact. nupt. d. claus. 5. gloss. 8. part. 13. n. 4. Barb. in l. æstimatis § 1. n. 7. & 8. ff. solut. matrim. ubi agit de nomine in solutum dato.

14 Et iuxta præmissa aliàs Respondi, uxorem soluto matrimonio consequi debere fructus annui redditus in dote constituti, quia ipsi marito pro uxore & nomine uxoris assignatus fuerat, neque maritus in casum restitutionis dotis pecunias, sed simpliciter dotē uxori reddere promiserat: immò neque certa dotis in quantitate promissio facta erat, ideo fructus uxori debebatur, soluto matrimonio. Gratian. discept. forens. c. 18. n. 39. in fin. Seraph. decis. 1107. n. 3. vers. verum, cum hac via agendo. Antonin. de Amat. resol. 49. n. 10. Censius in tract. de censib. q. 67. n. 27. & seqq.

15 Nam cum census annui quodammodo sortiantur naturam bonorum immobilium, ex fusè notatis per Cens. de censib. q. 30. † dominium ipsorum soluto matrimonio confectum absque dilatione anni; reddit ad uxorem; & fructus à die mortis mariti ad illam pertinent. Cens. dict. quæst. 67. num. 26. ex l. unica §.

16 ex actio, Cod. de rei uxori. actio, & cum de hoc ageretur anno 1625. Ego pro Nobili & Illustri D. Petro de Guillens scripti † adversus ea quæ tradidit D. Ludou. 18 Bellus cons. 72 pro hæredibus D. Consiliarii Raynaud: ideo ab ejus consilio cavendum est. Nam distinctio illa in tria censuum genera huic casui adaptari non potest: † cum in quocumque genere censuum versetur, semper pro immobilibus habeantur: relevant enim ab onere satisfaciendi: per eos qui immobilium incapaces sunt, possideri nequeunt: à minoribus sine decreto, vel ab Ecclesiis sine solemnitate alienari nequeunt, excepta alienatione necessaria ex traditis per Cens. dict. quæst. 30. n. 13. & seq. † Neque ex eo solo quod immobilibus cohærent, pro immobilibus reputantur, verum etiam ex eo quod perpetui sunt, & non temporales: ut notat Cens. dict. quæst. 30. n. 20. & sequentibus.

ex actio, Cod. de rei uxori. actio, & cum de hoc ageretur anno 1625. Ego pro Nobili & Illustri D. Petro de Guillens scripti † adversus ea quæ tradidit D. Ludou. 18 Bellus cons. 72 pro hæredibus D. Consiliarii Raynaud: ideo ab ejus consilio cavendum est. Nam distinctio illa in tria censuum genera huic casui adaptari non potest: † cum in quocumque genere censuum versetur, semper pro immobilibus habeantur: relevant enim ab onere satisfaciendi: per eos qui immobilium incapaces sunt, possideri nequeunt: à minoribus sine decreto, vel ab Ecclesiis sine solemnitate alienari nequeunt, excepta alienatione necessaria ex traditis per Cens. dict. quæst. 30. n. 13. & seq. † Neque ex eo solo quod immobilibus cohærent, pro immobilibus reputantur, verum etiam ex eo quod perpetui sunt, & non temporales: ut notat Cens. dict. quæst. 30. n. 20. & sequentibus.

C A P V T L I I I.

De eo qui petit se immitti in possessionem vigore testamenti requirentis altiore indaginem, & quibus in casibus hæres possidens sit legitimus contradictor adversus fideicommissarium non possidentem. Quæ sit differentia inter possessorem doctorem in promptu de titulo suæ possessionis, & illum qui dat fumum Iudici de suo titulo probabili & verisimili. Articulum juris dubium & difficilem dici requirere altiore indaginem. Articuli & testes super possessorio quando sint reiiciendi, non obstante clausula, salvo iure impertinentium, & non admittendorum: & aliis clausulis salutaribus: Et de interpretatione statuti Avenionensis super admissione articulorum.

S V M M A R I V M.

- 1 In possessorio indicio non admittuntur exceptiones requirentes altiore indaginem, sed ea ad petitorium reiicienda.
- 2 Hoc locum habet non solum in remedio l. fin. C. de edict. D. Hadr. sed etiam in omnibus aliis remediis adipiscenda possessionis.
- 3 Materia legitimi contradicitoris in Salviano, equiparatur cum dict. l. fin.
- 4 Vi deitur immisso, constare debet de fideicommissio ex sola lectura testamenti.
- 5 Quæstio dicitur requirere altiore indaginem, quando is qui petit se immitti, non est nominatus in testamento.
- 6 Hæres non possidens est legitimus contradictor adversus fideicommissarium petentem se immitti, si ius istius pendeat ex facto dubio.
- 7 Quando certum est hæredi competere detractiones, denegatur immissio fideicommissario.
- 8 Quando hæres potest facere detractiones, Index gravat si concedat immisionem, etiam cum clausula, detractis detrahendis.
- 9 Si fideicommissarius petat se immitti in casibus in quibus immitti non debet, hæres debet absolvi ab observatione indicii, salvo alicui jure rectius agendi.

10 Inter

- 10 Interdictum quorum bonorum, non datur contra possidentem cum titulo, quando is fuit acquisitus bona fide, sed si mala fide.
- 11 Interdictum quorum bonorum, vel remedium l. fin. de edict. D. Hadrian. non competunt in vim contractus.
- 12 Possidens & allegans parem titulum, est legitimus contraditor ad excludendam viam executivam, & obtinendum ut ordinariè agatur.
- 13 Non possidens est legitimus contraditor adversus actorem non possidentem, si alleget titulum exclusivum iuris ipsius, si res non sit omnino dubia, nec omnino clara, ad affectum ut causa ordinariè tractetur.
- 14 Remedium l. fin. de edict. D. Hadrian. sepe datur contra possidentes.
- 15 Possidens non est legitimus contraditor, si non alleget titulum probabilem.
- 16 Si possidens alleget titulum probabilem, ex quo ius actoris reddi possit dubium, tunc est legitimus contraditor.
- 17 Qui possidet, facilius est legitimus contraditor, quam non possidens.
- 18 Sufficit dare sumum tituli ex parte possessoris.
- 19 Intellige ad effectum, ut deur illi dilatio ad prodandum titulum, suspensa interim immis- sione.
- 20 Quando dubitatur de existentia tituli, si de eo de- tur sumus, concedenda est dilatio ad illum probandum: sed si non dubietur de existentia illius, dato sumo, causa debet ordinario iudi- cio terminari.
- 21 Si de vocatione constat ex lectura testamenti, & ni- hil releuans dicatur in contrarium, datur im- missio.
- 22 Satis expressum dicitur in testamento, quod per coniecturas probabiles elicitur.
- 23 Remedium l. fin. de edict. D. Hadrian. competit ta- citè substituto.
- 24 Qui se ex eodem testamento vocatum prætendit, im- pediat immisionem.
- 25 Quando probanda est actori descendencia, & alia multa in facto; tunc ordinariè agere de- bet.
- 26 Qui potest immisionem prætere non possidens, multo fortius illam impedire potest possidens.
- 27 Articulus iuris difficilis & intricatus, aquipara- tur questioni facti.
- 28 Ut impediatur immissio propter detractiones hare- dis, sufficit quod detractiones sint possibiles, nec necessaria est illarum probatio in spe- cie.
- 29 In interdicto Saluiano, possibilitas detractionum excludit actorem.
- 30 Statutum Aven. lib. 2. rubr. 9. art. 9. circa admissio- nem articulorum explicatur.
- 31 Clausula, salvo iure impertinentium, non debet apponi, si articulo sint impertinentes nota- riè.
- 32 Clausula Ius & Iusticiam, non operatur circa re- media contraria intentioni articulantis.
- 33 Clausula saluantes in articulis non faciunt, ut comprehendatur possessorium, quod fuit sus- pensum.
- 34 Sententia prolata in petitorio suspensa, est nulla.
- 35 Suspenso petitorio, suspenditur quoque illud iuris- dictio iudicis.
- 36 Sententia est nulla si proferatur simul in petitorio & possessorio, quando constat ex actis petitorium fuisse suspensum.

37 Quando petitorium fuit suspensum, non debent admitti probationes ad discolorandum titu- lum.

38 Testes examinati durante suspensione nihil pro- bant, etiam post renovatam suspensionem.

Actore petente se immitti in possessionem bono- rum prætenso fideicommissio suppositorum, & remedia possessoria sibi vtiliora intentante aduer- sus heredem bona illa possidentem: Dixi denegan- dam illi immisionem, & ipsum à limine iudicij pos- sessorij repellendum, salvo iuribus in petitorio, pro- ut sic iudicatum postea fuit in causa Illust. Domini de Caumonts, contra Illust. Dominum del Baron, qui non erat in testamento nominatus, & agebat contra possessorem, cuiusque probationes & altiore- requirebant indaginem. Ideo ad petitorium erant reiciendæ, aut ad aliud remedium ordinarium, l. 2. & ibi DD. Cod. de edict. D. Adrian. & in l. fin. Cod. quorum bonorum. Dec. consil. 467. num. 1. 2. versic. præ- terea, & numero 13. & 14. & consilio 424. numero 19. & 20.

Quod non solum obtinet in remedio l. fin. de edict. diui Hadrian. sed etiam de similibus possessorij ad- piscendæ, ut in interdicto Saluiano. Rota decis. 755. part. 3. in recent. & Equiparatur enim materia legiti- mi contraditoris in materia Saluiana, & d. l. finalis. Pacif. de Saluian. interdict. inspect. 10. c. 2. num. 1.

Ad concedendam siquidem immisionem, necesse est ut constet de fideicommissio ex sola lectura testa- menti, & ex solo verborum cortices, quia quaestiones altioris indaginis non deciduntur in huius iudiciis, ut de interdicto quorum bonorum, tradit Afflict. decis. 14. & ibi Viril. num. 5. & ubi dicitur, quaestionem require- altiore indaginem, quando is qui agit ex aliqua dis- positione, non est nominatus in illa; post Gozad. con- sil. 7. num. 17. Illustrissimus & Reuerendissimus Do- minus Argellus Archiepiscopus Auenionensis dignis- simus, creatus anno 1647. in suo doctissimo tractatu de legit. contradict. quaest. 2. artic. 2. num. 56. & 57. qui postea obiit die 13. Iulij, 1648.

Præsertim quia rebus in possessione bonorum præ- tenso fideicommissio suppositorum repetebatur: & hæres autem possidens est legitimus contraditor ad- uersus fideicommissarium, qui dum petit se immitti fateretur se non possidere, quando decisio fideicom- missi pendet ex facto dubio, vel ex puncto iuris dif- ficili. Idem D. Argel. de legit. contradict. quaest. 2. ar- tic. 6. num. 206. & in tract. de acquir. possess. quaest. 2. num. 154. & iterum de legit. contradict. quaest. 2. art. 5. num. 179.

Accedebat, quod notorium erat ex ipsa lectura testa- menti & articulorum actoris, prætensum heredem grauatum possidentem, multas in omnem euentum habere detractiones faciendas, quibus attentis, non poterat actor intentare possessoria remedia. Ludouic. decis. 206. num. 11. & ibi Addent. Rota decis. 254. n. 5. part. 4. recent. neque potest actori dari immissio, quan- do faciendæ sunt detractiones. Borat. decis. 946. & Im- mo nec Iudex potest illam concedere cum clausula salus detractionibus. Idem D. Argellus de legit. contra- dict. quaest. 13. num. 54. & de acquir. possess. quaest. 8. num. 862.

Debet igitur ex præmissis reus absolui ab observa- tione iudicij, salvo actori iure melius agendi, pro- ut ita iudicatum fuit. Angel. in d. l. fin. Cod. de edict. diui Hadriani, colum. penult. versic. si verò contraditor obicit. Zuchard. ibidem, num. 374. Idem D. Argel. de legit. contradict. art. 3. q. 2. n. 185.

Inutiliter etiam hoc casu Dixi, intentatū fuisse in- terdictum

terdictum quorum bonorum, quod non competit contra possidentem cum titulo, quando titulus bona si-
de fuit acquisitus. Rota decif. 415. numero 9. part. 5.
recent. Gabriel consil. 32. num. 2. volum. 1. secus si mala
fide esset acquisitus. Burat. decif. 772. n. 6. de eodem
interdicto loquuntur Afflict. decif. 14. Menoch. re-
med. 2. adipisc. poss. Comel. ad l. Tauri 45. num. 12.
Peregr. de fideic. art. 46.

11 Ex contractu quoque non competit interdictum
quorum bonorum, Peregr. de fideic. art. 46. num. 6. versic.
quare alia videtur, neque remedium d. l. final. de edict.
D. Hadriani. D. Argel. de acquir. poss. quast. 8. art. 8.
num. 185.

12 Prædicta remedia possessoria multo minus actori
competere dictum fuit; quia sicut in alio simili casu
dicebat illustriss. D. Argellus, possidens & allegans
parem titulum, est legitimus contradictor adversus
petentem immisionem, & excludendam viam (ut
vocant) executivam, & efficiendum ut causa ordina-
ria tractetur: ut in terminis beneficii l. final. Codic. de
edict. D. Hadrian. tollend. frequentissimo Interpre-
tatione calculo receptum est. Batt. in d. l. fin. n. 22. Dec.
num. 4. Angel. n. 6. circa medium, Achilles Personalis
de acquir. poss. num. 348. Menoch. remed. 4. adipisc.
num. 565. & 566. Peregr. de fideicom. art. 48. num. 4.
versic. item si deducat. Castill. controvers. jur. part. 3.
cap. 24. num. 113. & seqq. Ruyn. consilio 151. num. 5.
volum. 2. Spino in speculo testam. gloss. 34. num. 31.
Benintend. decif. 81. num. 5. Coccin. decif. 347. per
totam. Rota, decif. 198. & 366. part. 3. recent. & imple-
met Argel. in tract. de legit. contradict. quast. 15.
num. 30.

13 Quin imò etiam non possidens, si excipiat contra
non possidentem & petentem se immitti, & alleget
titulum exclusivum iuris agentis, est legitimus con-
tradictor ad efficiendum ut causa ordinariè tractetur,
quando res non est omninò dubia, nec omninò clarat
qui esset casus noster si reus conventus non posside-
ret, ut plenè dixit idem Dominus Argel. de legit. con-
tradict. quast. 2. num. 146. & n. 145. ergo multò magis
excludi debuit actor remedio possessorio & sum-
mario; cum reus non solum possideret, sed etiam le-
gitimum titulum exclusivum iuris agentis in promp-
tu allegaret.

Neque dicatur admittenda huiusmodi conclusione, il-
lud sequi absurdum, ut nunquam adversus possiden-
tem locus immisioni esse possit: cum nullus sit qui
nesciat proponere aliquem titulum, & illum commi-

14 nisi ad excludendam immisionem. † Cum tamen
certum sit, sæpè contra possidentes dari remedium d.
l. final. potissimum si post mortem defuncti possessio
fuerit obtenta. Zuchard. d. l. fin. n. 38. Gozadin. consi-
lio 93. numero 5. Gabriel consilio 46. num. 7. volum. 1.
Seraph. decif. 1257. numero 3. Rot. in recent. decif. 472.
numero 4. & 755. part. 1. & decif. 33. numero 6. & 7.
part. 2.

15 Nam pro responsione distinguendum est; aut enim
possidens & titulum allegans nullam affert coloratam
rationem, nihilque ostendit unde allegati tituli veti-
tas aliqua ex parte colligatur, & probabilis appareat;
& tunc adversus possidentem datur immissio, quia
possidens sine titulo, non est legitimus contradictor.
DD. in d. l. final. Gozadin. d. consilio 93. num. 3. cum
aliis allegatis in d. tract. de legit. contradict. quast. 4.
num. 5. † Aut verò opportunis documentis & rationi-
bus de suo titulo apparente adeo docet, ut iudicem
saltem dubium reddere possit, qui allegatum titulum,
tanquam omninò nullum aut fornicatum rejicere ne-
queat, & tunc cessat immissio. Quando enim causa
possessorii est turbida, ita ut ejus terminatio depe-
deat

à terminatione petitorii: tunc non est possessorio
agendum, sed illud cum petitorio cumulandum, ut
in d. tract. de legitim. contradict. q. 2. n. 47.

Quod si verum est, quando veniens ad impedi-
dam immisionem non possidet, multò magis erit di-
cendum quando possidet, ne alioquin melior sit con-
ditio non possidentis, quod esset absurdum: ad text.
in §. retinenda, Instit. de interdict. l. res quas in fin. C. de
transact.

Et licet possessio & tituli allegatio non sufficiat,
nisi possidens titulum probet, ut vel saltem eius det
fumum, juxta tradita in d. tract. de legitim. contradict.
quast. 9. num. 94. Quinimò si solum det fumum, ne-
que etiam absolute sit legitimus contradictor, sed so-
lum obtinere debeat dilationem ad titulum plenè
probandum: ut dicitur in d. q. 9. † Tamen est adver-
tendum posse dubitari aut de entitate seu existentia
tituli possidentis, aut de viribus eiusdem tituli. Primo
casu, si solum detur fumus, assignatur dilatio ad titu-
lum probandum. Secundo casu, si de viribus tituli
dumtaxat agatur, & dubitetur an sit sufficiens; tunc
quia necessarii de meritis petitorii agendum est, ex-
cluditur omninò immissio, & petitorio agendum est,
ex supradictis.

Non negamus tamen, quod si ex vi verborum in
testamento expressorum, prætendens immisionem se
vocatum esse probare possit, possessore nihil in con-
trarium allegante, quod in promptu actorem exclu-
dere possit, saltem evidenter ad effectum immisionis,
de illius iure constare possit: quia scriptura illud cui-
denter dicit, quod ex vi verborum in ea expressorum
colligitur, l. 1. & ibi Gloss. ff. de his quæ in testam.
Rot. decif. 755. num. 2. part. 3. recent. † Vbi nomina-
tim vocatum cum proficitur, quia comprehenditur in
verbis contentis in testamento, & satis evidenter ex-
pressum dicitur quod per conjecturas probabiles à
verbis ortas conjicere possumus, l. licet Imperator, ff.
de legat. 1. l. si quis locuplet, in fin. ff. de testam. ma-
numiss. Mantic. de coniect. ultim. volunt. lib. 6. titulo 1.
num. 8.

Vnde videmus tacitè substituto beneficium d. l. fin. 23
competere ad obtinendam immisionem, ut in d. tract.
de acquir. poss. quast. 7. num. 164. & art. 6. d. q. 7. † Ideo 24
sequitur ut multò magis competeat exceptio illi, qui
se ex eodem testamento adeptus, l. per retentionem, Cod.
de usur. l. 2. & ibi Bald. in 3. notab. Cod. de fideiusorib.
Decius cons. 298. n. 4.

Cæterum, in casu proposito prætensiones actoris 25
tules erant, quæ tam in iure quàm in facto altiore
requirebant indaginem: quia inter cætera probanda
erat descendencia, vocatio, purificatio conditionis
fideicommissi, & alia multa propter quæ iudicio ordi-
nario agendum erat, & probationes illæ ad aliud
iudicium rejicienda. Simon de Præf. de interpret. vl-
tim. volunt. lib. 5. interpret. 2. dubit. 3. n. 48. fol. mibi 518.
Batt. de success. lib. 11. cap. 13. quomodo hæres in posses-
sionem mittatur, num. 13. Rot. decif. 639. num. 8. part. 1. recent.
Ad prædicta faciunt ea quæ tradit Decius cons. 424.
num. 19. & 20. & consilio 467. n. 13. & 14. Roland.
consil. num. 73. lib. 1. cons. 1. num. 38. volum. 3. cons. 98.
num. 38. & 39. lib. 3. Cod. Fabr. libro 6. titulo 3. de
edict. D. Hadrian. definit. numero 5. in illis verbis:
Non idem est si fideicommissi quæstio difficilis sit, &
altiore requiratur indaginem. Rot. divers. decif. 520.
numero 2. parte 1. Riminall. iun. cons. 69. nume-
ro 14.

Et licet nonnulli ex prædictis DD. loquantur in 26
hærede non possidente, multò tamen magis locum
habent si ipse possideat, tum ex supradictis num. 17.
tum

tum etiam ex eo, quod certa est iuris regula, quod qui potest immisionem pretendere non possidens, multo magis eam impedire potest possidens: & qui legitimus est contradicitor non possidens, multo magis contradicitor est possidens. Rot. decis. 197 n. 2. part. 2. in recent. facit Verall. decis. 346. num. 2. & 3. part. 2. Zuchard. ad dist. l. fin. num. 384. in fin. versic. etiam advertit, & num. 393. versic. secundo est advertendum. Roland. conf. 78. num. 27. versic. secundo respondetur, volum. 3.

- 27 Quod autem attinet ad articulos iuris dubios & difficiles, recte supra dictum est, illos impedire immisionem, & in hoc iudicio non esse admittendos: quia articulus iuris difficilis dicitur requirere altioris indaginem, & ideo in possessorio non est admittendus, nec pertinens. Rot. decis. 520 n. 1. 2. & 3: part. 1. diuersi Dominus Angel. de legit. contradic. q. 2. art. 6. n. 296. & de acq. poss. q. 2. n. 154. Pacif. de Saluian. inspect. 2. cap. 2. n. 87. Vnde conclusum fuit, articulos actoris ad petitorium esse reiiciendos, expensis in fine litis reueratis.
- 28 Neque obstat visum fuit quod opponebatur, non plene constare de detractionibus: quia fuit Responsum quod sufficiebat, detractiones esse possibiles; quamvis de illis in effectu non constaret, ut considerauit Rot. decis. 755. n. 2. par. 3. recent. decis. 639. n. 8. part. 1. recent. Addent. ad Ludouil. decis. 206. num. 12. in fin. † Quod etiam locum habet in interdicto Saluiano, Pacif. de Salu. interdict. inspect. 3. cap. 4. n. 308. & 309.
- 30 Secundo non obstat statutum Auenionis, libro 2. rubric. 9. art. 9. quo caueri videtur, omnes articulos indistincte admittendos esse, saltem cum clausula, *saluo iure impertinentium*. Quia respondetur statutum non loqui de primis & principalibus articulis, sed tantum de secundis continentibus exceptiones, replicationes, aut duplicationes: immo quoad articulos actoris eodem statuto cauetur, dist. rubric. 9. art. 1. quod si actor compareat, & reus proponat exceptiones impediens litis ingressum, detur reo dilatio ad illas probandum: & illis non probatis, procedatur ad litis contestationem: & si reus daret articulos, impeditiuos litis ingressus, articuli reiprius essent admittendi, quam articuli actoris. Rota Auen. decisione 94. num. 1.
- 31 Nec clausula, *saluo iure impertinentium*, apponi debet, quando Iudici constat de impertinentia articulorum. Grauius ad Vestruium in prax. lib. 5. cap. 14. num. 26. post Decium conf. 161. Mylting. lib. 2. obseruat. 90.
- 32 Similiter clausula *iuris & iustitiam*, &c. nec non clausula *omni meliori modo*, appositae in dictis articulis, suffragari non possunt: quia cum dicti articuli expressis verbis se restringant ad possessorium, suspensio petitorio; clausulae illae nihil possunt operari contra intencionem expressam articulantis: † neque comprehendere petitorium quod fuit suspensum. Menoch. in prax. recuper. poss. ff. numero 17. Sord. confilio 273. num. 23. † Alioquin si sententia proferretur in petitorio suspensio, esset nulla, Vestr. in prax. lib. 4. cap. ult. n. 6. Vanc. de nullit. ex defectu iurisdict. ordin. num. 139. versic. nam si Iudex. † Quia suspensio petitorio, suspenditur iurisdicctio Iudicis quoad omnia concernentia petitorium. Pacif. decis. 16. num. 8. Et quamuis sententia feratur super petitorio suspensio, & simul super possessorio; tamen nulla est. Rot. in recent. decis. 141. n. 2. & 4. part. 2.
- 37 Et certum est, stante suspensione non debere admitti probationes ad discolorandum titulum. Pacif. decis. 16. num. 9. Purcus decis. 76. libro 2. † & testes

examinati durante suspensione nihil probant, etiam post revocationem suspensionis. Gabriel. conf. 54. n. 7. volum. 1.

CAPVT LIV.

Donatio facta liberis non revocatur per natiuitatem aliorum liberorum, sed tantum in casum inofficiositatis; sicut nec facta in favorem matrimonii proprii, sed tantum alieni, si facta fuerit de omnibus bonis donatoris, aut notabili illorum quantitate, arbitrio Iudicis, dummodo donator vivens illam se revocare velle declaraverit, cum id facere possit. Eodem modo revocatur donatio, si filium peregre profectum donator vita functum cogitabat, cum tamen vivus redierit: Et utrum praemissa locum habeant in liberis naturalibus, postea per subsequens matrimonium legitimatis: nam quoad legitimatos per rescriptum Principis, certum est hic non esse in consideratione. Denique utrum donatio transactione firmata revocetur supervenientibus liberis.

SVMMARIVM.

- 1 Donatio facta liberis non revocatur remedio l. si unquam, Cod. de revoc. donat. sed remedio l. si totas, Cod. de inofficioso testamento.
- 2 Donatio facta contemplatione matrimonii, non revocatur per supervenientiam liberorum.
- 3 Intellige ut hoc locum habeat quando donatio fit in contractu proprii matrimonii; secus si alieni.
- 4 Donatio contemplatione matrimonii facta propria nepoti revocari potest ob supervenientiam liberorum.
- 5 Ampliatur, etiamsi donatio facta fuisset contemplatione matrimonii, & favore liberorum ex illa procreandorum.
- 6 Donatio non revocatur ob natiuitatem liberorum, nisi facta fuerit de omnibus bonis donantis, vel illorum parte notabili.
- 7 Quae sit pars bonorum notabilis, ad hoc ut donatio revocetur per liberorum natiuitatem; Iudicis arbitrio remittitur.
- 8 Quamvis ius patronatus non sit pretio aestimabile, tamen illius donatio revocatur ob natiuitatem liberorum.
- 9 Si donator vivens non fuerit conquestus, donatio firma remanet, non obstante supervenientia liberorum.
- 10 Ius agendi ad rescissionem ob natiuitatem liberorum, ex veriori sententia non transmittitur ad heredes, contra Fontanellam.
- 11 Revocatio donationis ex l. si unquam, Cod. de revocand. donat. fit favore patris, qui potest de illis bonis disponere si velit in favorem extraneorum; dummodo filii non defraudentur legitimam.
- 12 Revocatio donationis transmittitur ad heredes, si donator suam voluntatem vivens tacite vel expresse declaraverit.